

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De servio Centurionis et filio reguli liberatis a domino. Matthei. viii. Luce.
vii. Iohannis. iiii. Capitulum. XXII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

ter dixit matri q̄ ammō oportebat
eū esse sine ip̄a ad pluriū salutē: q̄
volebat intēdere p̄dicatōibz alijs
que p̄ te meditare poteris.

De seruo Centurionis et
filio reguli liberatis a dño.
Matthēi. viij. Luce. vij. Jo.
bannis. iij. **Ca. XXII**

Capharnaū erat q̄dē Centu-
rio. i. centū militū dñs: qui
seruū habebat infirmū. Mi-
sit q̄ fide plenus ad dñm Jesum vt
eū sanaret. Dum ilr̄ ar̄ dñs r̄ndit.
Ego veniā z curabo. Qd̄ cū sciuit
Centurio remisit ad eū dicens. Dñe
nō sum dignus vt intres sub rectū
meū: s; tñ̄ dic̄ h̄bo z sanabit̄ puer
meus. Jesus ar̄ cōmendās fidē ei⁹
nō iuit vltērius: s; seruū a lāguore
curauit. Cum ar̄ in eadē ciuitate es-
set: q̄dā re-ulus. i. paruus receiuit
p̄sonalitā. Jesū rogās eū vt veni-
ret ad domū suā: z sanaret filiū su-
um infirmū. At dñs Jesus ire no-
luit: filiū tñ̄ sanauit. In his ar̄ p̄si-
dera meritū fidei p̄ Centurionē z
humilitatē dñi volētis ire ad seruū
z refugietis reguli pompā. Cōside-
ra q̄ nos nō debemus acceptare p̄-
sonas. Plus em̄ honorat dñs h̄ic
seruū militis: q̄ filiū regis: sic z nos
debemus nō ad oculū seruire: nec
fm̄ exigentiā exterioris pompe: s;
fm̄ necessitatē vel bonitatē eius q̄
seruitio indigerit: vt nō ex cōpla-
centia: s; ex charitate seruiamus.

De paralitico liberato a
domino misso per tectum.
Marci. ij. **Ca. XXIII**

In ciuitate predicta: Ca-
pharnaum: cum domi-
nus doceret in quadam
domo: z essent ibi congregati phari-
sei z legis doctores ex oi castello iu-
deez h̄itrm̄ z galilee yeneit q̄dā vo-
lentes ingredi domū cū paralitico
qui portabāt vt a dño sanaretur.
Lūq; p̄pter mltitudinē nō possent
intrare domū ascendit sup̄ tectū
domus z inde intromisit eū: z po-
suit eū ante Jesum. Dñs ar̄ Je-
sus vidēs fidē illoz dixit. Dimitte-
tur tibi pctā tua. Jp̄i autē z legis do-
ctores obseruabāt eū: ex malicia z
intra se dicebāt eū blaphemasse: qz
solus ds̄ p̄ pctā dimittere: z ip̄e h̄
sibi attribuebat quem pup̄. hoiem
esse credobāt. At ergo benignus z
humilis dñs scrutans corda z re-
nes deus. Quid cogitatis mala i
cordibz vestris? Et addidit. Ut scia-
tis quia filius hominis habet po-
testatē in terra dimittere peccata.
Paralitico ait. Surge z ambula.
Iste autē liberatus surrexit: z om-
nes cos stupor inuasit. P̄icipotes
p̄siderare plura bona z pulcra do-
cumenta. Primum: quia ex hoc fuit
victa cecitas in deorum. Nam ma-
nifeste cognoscere potuerūt domi-
num Jesum esse deum: qui dimit-
tebat peccata. Secundū: quia pro-
pter peccata veniunt infirmitates.
Et etiā hac solutione peccatorū
aliquando contingit liberatio cor-
porum: vt patet de curato apud pi-
scinam: cui dicitur a domino: ne
amplius peccet ne aliquid sibi de-
terius contingat. Tertium consi-
dera: q̄ magnū sit meritū fidei. nā
alteri⁹ fides alteri p̄dest: sic sup̄ p̄-
time habuisti i seruo Centurionis: sic